

## Hoe Syriër Amir (22) zijn lotgenoten helpt

**Amir Zaza, 22 jaar oud en afkomstig uit Syrië, wilde zelf iets doen aan de problemen van vluchtelingen die in Griekenland in de kou en sneeuw zitten. Hij begon een kledinginzamelingsactie om te zorgen voor warme winterkleding. Dat bleek succesvol: de eerste bomvolle container is al onderweg richting Griekenland en de tweede gaat volgende week.**

„Ik ben een gewone Syrische jongen van 22 jaar”, zegt Amir. „Ik ben hier in Nederland een van de mensen die hulp heeft gekregen. En raad eens? Menselijk behandeld worden is een besmettelijke ziekte en ik ben ermee besmet geraakt!” Daarom is hij de actie begonnen om kleding in te zamelen.

### Kleding inzamelen

Mensen konden hun kleding inleveren op diverse inzamellocaties. Eerst alleen in Amirs woonplaats Arnhem, na twee dagen al op bijna tien locaties en inmiddels op meer dan twintig plekken in Nederland. De kleding van de verschillende inzamelpunten is naar een opslagloods in Arnhem gebracht. Daarna worden de spullen in een container naar Griekenland worden gebracht.

### ‘Ik wilde iets doen’

Amir is de actie begonnen uit verontwaardiging over de situatie in Griekenland: „Het gaat daar heel slecht nu. Mensen zijn gevlucht, maar nu gaan ze dood door de kou. Ik ben een Syriër, ik ben zelf een vluchteling. Ik weet hoe dat voelt. Vorig jaar was ik ook in Griekenland. Mensen worden behandeld als nummers, dat is zo slecht. Het gaat om menselijk behandelen. Ook al heb je hulp nodig, mensen hoeven hun waardigheid niet te verliezen. Het is belachelijk. Niemand zorgt dat er wat aan gedaan wordt. Waar gaat dat heen met de wereld? Ik wilde anderen ervan bewust maken wat daar aan de hand is.” Daarom stuurde hij eerst een brief naar Whocares, een organisatie die inspirerende en hulpvaardige mensen in de spotlight zet met een oproep om hulp bij de actie. Deze brief resulteerde in vele tientallen reacties met mensen die wilden helpen. Amir en zijn vrienden hebben toen een facebookpagina opgezet met informatie over de actie. Een kleine twee weken later is er zoveel kleding ingezameld, dat de eerste volle container nu al naar Griekenland kan.

### Vertrouwen in de mensheid

„Die eerste morgen kwamen er al berichten van mensen die wilden weten waar hun spullen heen konden. We zijn de hele dag en avond bezig geweest om berichten te beantwoorden. Mijn buurvrouw in Arnhem bood haar huis aan als eerste inzamellocatie, daarna kwamen er nog meer mensen die hun eigen huis aanboden. Het werd alleen maar groter en groter. Ik verwachtte het niet zo groot. Ik dacht dat alleen Arnhem mee zou doen, maar dit ging door heel Nederland.” Amir vindt het hoopgevend om mee te maken. „Deze reacties van mensen in Nederland zijn zo mooi. Dit geeft me weer vertrouwen in de mensheid. Nu voel ik dat het beter gaat, dat we echt iets kunnen doen en dat het in de toekomst echt beter kan zijn.”

### Naar Griekenland

De ingezamelde kleding naar Griekenland sturen is een goede stap in die richting. De vele tientallen dozen en zakken uit de inzamellocaties zijn naar Arnhem gebracht, alle spullen zijn gesorteerd en uiteindelijk in een grote containervrachtwagen geladen om op weg te gaan naar Griekenland. In Griekenland wordt de kleding vervolgens gedistribueerd naar de vluchtelingenkampen.

Amir en zijn vrienden willen nog wel graag zelf naar Griekenland. „Er gaan veel verhalen dat containers lang in de loods blijven en niet meteen naar de kampen doorgaan. Dat moeten we voorkomen. Het is een noodgeval. In februari is het ook nog koud, de kleding moet dus in no time in de kampen terecht komen. Het is erg cliché om als hulporganisatie te komen kijken hoe je spullen worden afgeleverd, maar ik wil graag de mensen laten zien waar alles is terechtgekomen. Ik wil

graag zelf de kleding aan de mensen geven, het op de goede manier doen.” Wanneer Amir en zijn vrienden afreizen is nog niet bekend: ze willen er wel zijn op het moment dat de container er is. Voor die tijd heeft het nog weinig nut.

### **Noodoplossing**

Amir hoopt dat er nog een tweede, misschien zelfs derde container richting Athene kan gaan. Daarvoor zijn zij nu geld aan het verzamelen. Eén container versturen kost al gauw zo’n drieduizend euro. Of Amir nog meer acties gaat organiseren weet hij nog niet. „Ik wil graag dat de mensen daar worden geholpen, maar wat wij doen is niet de oplossing voor het probleem. Dit is een noodoplossing, de mensen daar hebben nu warme kleding nodig. Wij doen alleen maar symptoombestrijding. Iedereen kijkt weg en laat de vluchtelingen in Griekenland zitten. De mensen moeten daar weg en naar een veilige plek toe.”

Een taak voor de landen in de EU, vindt Amir. Voor nu is hij in ieder geval nog heel druk bezig met de inzamelingsactie. „Ik ben nog aan het proberen mijn inburgeringsexamen te verzetten”, zegt hij. „Ik wil me nu volop concentreren op de actie, dan kan ik me daarna op mijn studie richten.” Hij wil in september Engelse taal en literatuur gaan studeren aan de Radboud Universiteit. Hij beantwoordt nu in ieder geval veel van de berichten op Facebook zelf. Dat is ook goed voor zijn Nederlands, zegt hij met een knipoog.